

DZIENNIK POMORSKI

Przedpłata:

W ekspedycji miesięcznie	1,75 zł.
z odroczeniem miesięcznie	1,85 zł.
W gminach miesięcznie	1,85 zł.
Przez pocztę z odroczeniem	2,08 zł.

W razie wypadków spowodowanych uległ wyłączeniu, przesyłek w przeliczeniu, strajków i t. p. wydawstwo nie odpowiada za dostarczenie piśmie, a abonent nie ma prawa domagania się nieodszkodowanych numerów.

Redakcja i Administracja: Chojnice, ul. Człuchowska 13.

Przebieg konta zakreślowe 201 022

Konto bankowe: Bank Powiatowy Chojnice.
Miejscowa Kasa Oszczędności, Chojnice.

Telefon 44 Adres telegraficzny: „Dziennik Pomorski”. Skrytka pocztowa 53

Chojnice, sobota 22 sierpnia 1925 r.

Ogłoszenia:

Ogłoszenia na stronie 6-10 od wiersza piąty lub jego niżej 10 groszy — Rekl. na tekst wiersz 3-10 20 groszy — Ogłoszenia skomplikowane z nastreżeniem miejsca oraz z niezbytelnym napisem przy każdym poszczególnym wypadku 20% nadwyżki. Ogłoszenia w innych krajach płatne tylko w walucie tychże. Za 1-minutowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

Ogłoszenia przyjmują się do godz. 3. przed poł.

Zjednoczenie Kościołów.

W Sztokholmie w stolicy Szwecji odbywa się zjazd kościołów chrześcijańskich z wyjątkiem Kościoła katolickiego. Zebrali się tam jak donoszą około 600 delegatów z całego świata. Zastępują oni wszystkie odosobnione kościoły chrześcijańskie i sekty, a więc kościół angielski, luterski, metodystów, baptystów, adwentystów, prawosławie itd. Zjazd ten ma radzić nad zjednoczeniem tych kościołów, a więc wziął na siebie olbrzymie zadanie. Wystano również zaproszenie do Ojca św. i to kilkakrotnie. Ojciec św. odpowiadał zawsze odręcznie pismem odmownie, a szwedzkiemu pastrowi Neandrowi, którego przyjął na posłuchaniu, oświadczył, że Kościół św. śledzi ze żywym zainteresowaniem wszelkie wysiłki, zmierzające do pojednania kościołów. Nietylko się modli za pojednanie kościołów, ale pragnie udowodnić na najbliższym Soborze watykańskim, jak gorąco Kościół katolicki zdąży do połączenia się ze sobą wszelkich kościołów chrześcijańskich, tak wschodnich jak i protestackich.

Czy zjazd obecny ma dokonać połączenia się tych kościołów protestanckich ze sobą? Niema mowy o tem. Nie można nawet w przybliżeniu pomyśleć o tem, ażeby naprzykład wyznania prawosławne złączyć jednym programem z religiami protestanckimi. Prawosławni przyznają naprzykład na równi z nami katolikami boskość Matce Boskiej, gdy tymczasem protestanci stoją na przeciwnym stanowisku. Protestanci mają mało liturgicznych obrządków, z których znowu składają się nabożeństwa kościołów anglikańskiego i prawosławego. A więc w tych warunkach nie byłoby mowy o zjednoczeniu wyznań na jakiejś wspólnej płaszczyźnie.

W obec tych trudności postanowiono porzucić zamiar zjednoczenia kościołów pod względem religijnym, a w to miejsce wywiesić hasło „życie i praca”. Hasło to wyszło od obecnego luterskiego biskupa w Upsali w Szwecji Sönderbloma i anglikańskiego teologa Karola Macfarlanda. W myśl powyższego hasła mają kościoły powyższe zbliżyć się do siebie przez wspólną pracę na polu dobroczynności pod każdą postacią, czy to przez dobroczynność materialną czy duchową. Ta duchowa dobroczynność ma się ujawniać w ubieganiu się o ulepszenie praw międzynarodowych w obronie bliźnich, w obronie wzajemnych interesów mniejszościowych pod względem narodowym, religijnym i socjalnym. Dalej ma się ta dobroczynność ujawniać we wydawaniu wspólnych czasopism ku wspólnej obronie swych interesów w poszczególnych krajach. Jednym słowem praca ta ma być kierowaną pod znakiem miłości i służby ku dobru bliźniego.

To też na obecnym zjeździe wyznań chrześcijańskich będą mówili o obowiązkach kościoła do celów, które Bóg wyznaczył na świecie, dalej: Kościół oraz sprawy gospodarcze i przemysłowe. Dalej: Kościół a sprawy socjalne i moralne. Dalej: Kościół i stosunki narodów ku sobie. Dalej: Sposoby ku praktycznej i wzajemnej współpracy chrześcijańskich wyznań religijnych. Z powyższej treści, jaką mają mieć główne wykłady na zjeździe, można wysłuchać cele, ku którym związek organizacji chrześcijańskich ma dążyć. Biskup Sönderblom ma nadzieję, że się powiedzie i na zjeździe wybrać trwałą komisję, która będzie łącznikiem pomiędzy poszczególnymi wyznaniami chrześcijańskimi i która będzie niezmordowanie pracowała na połączeniem ze sobą kościołów.

Oprócz powyższego ruchu, które pragnie zjednoczyć kościoły chrześcijańskie na płaszczyźnie pracy i dzieł wszechnarodowej miłości chrześcijańskiej, jest

jeszcze drugi ruch, który wziął sobie za zadanie zjednoczyć kościoły na podstawie wspólności wiary. Ruch ten jest starszy od powyższego i wyszedł z łona kościoła anglikańskiego w Ameryce. Kościoły amerykańskie powzięły już w 1910 roku uchwałę, ażeby przygotować powszechną konferencję chrześcijańską. I ten ruch pracuje usilnie nad zjednoczeniem kościołów chrześcijańskich i przygotowuje zjazd w maju 1927 roku we Waszyngtonie. Program tego ruchu zjednoczeniowego jest przeciwny pierwszemu. Tamten powiada, że różnice wyznaniowe wśród poszczególnych wyznań są jeszcze za silne, ażeby można myśleć o połączeniu kościołów chrześcijańskich ze sobą. Ten tu zaś twierdzi, że to jest możliwe. Biskupi anglikańscy zamierzają zwołać sobór, na którym mianoby się pogodzić na wyznaniu wiary, przedewszystkiem na chrześcijaństwie i wierze Pańskiej i na wspólne zasady chrześcijańskie. Zresztą byłoby właściwością każdego wyznania uszanowane, choć kościół byłby jeden.

Na razie niema mowy o zjednoczeniu się kościołów ze sobą. Ale z powyższych ustępowań wynika, że ludność obecną przebiega tęsknota za Chrystusem i Jego Boską nauką. Im większe zepsucie i bezbożność panuje z jednej strony, tem większe dążenie jest z drugiej strony ku szukaniu lekarstwa w Boskiej nauce. I oto pokazuje się, że jedynie Kościół katolicki był i jest opoką i że reszta kościołów chwieje się jak trzcina i szuka swego ratunku we wspólnej pomocy. Widać, że zaczyna powoli, bardzo powoli zbliżać się moment, o którym Chrystus Pan mówił, że będzie kiedyś jedna owczarnia i jeden pasterz.

Manewry pomorskie

Zgodnie ze zapowiedzią wydał pan wojewoda w środę wieczorem o 7 godzin uroczysty obiad w salach Dworu Artusa. Pan wojewoda wygłosił przemówienie, w którym mówił o wiekowym przywiązaniu Torunia, gdzie się urodził Kopernik, i Pomorza do Rzeczypospolitej. Dalej oświadczył, że Pomorze jest wierne Polsce i niczego więcej nie chcemy, jak siedzieć i pracować na odwiecznej słowiańskiej ziemi. Armja polska jest naszą dumą. Nie jest ona do podboju, ale ku obronie naszych granic, a obok armji umundurowanej stoi druga armja w postaci całego społeczeństwa. Lud pomorski twardy, pracowity i wytrwały za nic ma sobie życie bez wolności. Powitawszy następnie wszystkich gości, wznosił okrzyk na Najjaśniejszą Rzeczpospolitą i Jej Prezydenta.

W odpowiedzi za przemowę p. Wojewody oświadczył minister wojny, że Polska co do Pomorza popelniała wiele błędów, nie doceniając wartości morza, tem więcej zatem dzisiejszy dostęp do morza, przyznany nam traktatami musi być ochroniony przez całą potęgę narodu, który posiada poczucie swej siły i swych praw. Poza to całe społeczeństwo musi podejmować pracę w obronie Pomorza, ażeby wiedziano że Pomorze przy pomocy armji jest nierozdzielnie związane z Polską. Minister Sikorski wznosił okrzyk na cześć karnego i pracowitego, zahartowanego w w odwiecznej a zwycięskiej walce o polskość tej ziemi ludu pomorskiego.

Generał Gouraud oświadczył, że wkraczając do Torunia przypomniał sobie Strassburg, gdzie go ludność kwiatami obrzuciła. Chwalił nas, że wytrwaliśmy pomimo 150 letniej niewoli. Dziś armja polska mówi nam, że hartu i siły nie brak nam obecnie.

Defilada oddziałów wojskowych trwała półtorej godziny. Później było śniadanie, wydane przez min. Sikorskiego.

Nowe rządy w Gdańsku.

Na środowym posiedzeniu wybrał parlament gdański 14 nowych senatorów. Wiceprezydentem został wybrany socjalista Gehl. Z tego stronnictwa wybrano 5 dalszych senatorów: kupca Boetzla, przedsiębiorcę Gruenhagena, rządcę sądu Kamnitzera, Loosa dziennikarza i Ramningera burmistrza. Z centrum wybrano: sekretarza związku Formellę, winiarza Fuchsa, adwokata Kurowskiego, ks. Diekana Zawadzkiego. Od liberałów wybrano: dyrektora poczty Foerstera, fabrykanta Lucka, adwokata Neumanna, kupca Siebenfreunda. Na ogólną liczbę 120 posłów głosowało 72. Komuniści, wszechniemcy i hitlerowcy udziału nie brali.

Sprawy polityczne.

Ameryka ma zbawić Europę.

Lloyd George wygłosił w mieście Wales mowę, w której oświadczył, że uspokojenie Europy zależy od Ameryki. Ameryka ma dzisiaj znaczne przewagi materialne nad Europą i byłaby w możności narzucić Europie swą wolę, gdyby tylko chciała. Ona jedna może Europę uchronić od nowej wojny, której Europa by nie przeżyła, nie chcąc stracić zupełnie swej kultury i cywilizacji. Ameryka nie powinna pozostawić Europy na łasce losu.

Tak powiada Lloyd George, który równocześnie podszczuwa bezustannie Niemców do wojny z Polską i który jako były prezes rządu angielskiego przyczynił się w Paryżu do takiego podziału Europy, że to grozi wojną. Jego to prawie wyłącznie robota, żeśmy Gdańska nie otrzymali i że powstał Korytarz pomorski.

Niemcy o polskich manewrach.

Gazety niemieckie rozpisują się bardzo skwapliwie o manewrach polskich wojsk. Oczywiście, że manewry wojsk znienawidzonej Polski nie znajdują ich łaski, ale widać, że się z wojskiem polskim liczą. „Vossische Zeitung” zgrzyliwie powiada, że akurat potrzebne są manewry, gdzie w kasach państwowych są wielkie dziury. „Deutsche Allgemeine Zeitung” powiada, że polskie manewry odbywają się pod komendą francuską generała Gouraud. To niby znaczy, że polscy generałowie byłiby niezdolni do kierowania manewrami.

Co się dzieje ze Żydami we Wiedniu?

Z Wiednia donoszą, że podczas walk przeciw Żydom z okazji kongresu żydowskiego zostało zrannych 21 policjantów i 10 przedstawicieli organizacji wszechniemieckich. Aresztowano ogółem 132 osoby, z których część stanie przed sądem karnym. Tym zamierzał w pobliżu teatru miejskiego wnieść barykady z ławek. Strzelano ostrymi nabojami do samochodów. W licznych kawiarniach powybijano szyby.

Kongres odbył się jednakowoż. Byli na nim jak już donosiliśmy, przedstawiciele rządu austriackiego, komisarz Ligi Narodów Zimmermann, posłowie polski, angielski, francuski, niemiecki, czeski, rumuński, jugosłowiański, bułgarski, amerykański i goście z całego świata.

Przewodniczący dr. Weitmann wskazał na postępy sjonizmu czyli żydowskiego ruchu narodowego w kierunku utworzenia z Palestyny osobnego państwa żydowskiego. Nawet Liga Narodów otoczyła sjonizm swoją opieką.

Sprawy polskie.

Nowi kandydaci na Biskupów polskich.

Na osierocone i mające być utworzone nowe diecezje polskie wymieniają następujących kandydatów: Na Wilno Ks. Biskupa Sufragana Michałkiewicza, obecnego administratora, dalej Ks. Arcybiskupa Roopa, Ks. Arcybiskupa Cieplaka i księdza Biskupa Jątrzykowskiego z Łomży.

Ks. Biskup Michałkiewicz był od roku 1908—1917 Administratorem diecezji wileńskiej po zstąpieniu ks. Biskupa Roopa, ówczesnego Biskupa wileńskiego na wygnanie do Rcsji. W tym roku wywieźli go Niemcy, ażeby zrobić miejsce dla popieranego przez nich ks. Biskupa Matulewicza. Ks. Administrator Michałkiewicz rządził bardzo sprawiedliwie, oddając mniejszościom to, co im się należało, ale bez krzywdzenia polskiego stanu posiadania. W Mińsku, dokąd go wywieziono, umiał w czasie trwania najsurowszych zakazów i przesładowania nietylko odczyścić powierzony sobie dekanat miński po odszcwiepcach jak Sęczykowski, Zylński i inni, ale pracował równocześnie jak najgorliwiej w życiu publicznym. Kapłan to gorliwy, energiczny, zdolny administrator, a przytem wielki obywatel.

Ks. Arcybiskup Roop był od r. 1904—1908 Biskupem wileńskim. Musiał jak wiadomo diecezję opuszczać. Dobry Arcypasterz i Polak, ale jeden z tych, którzyby chcieli Kresy podzielić na obszary litewskie, białoruskie, rosyjskie a nawet żydowskie, bo za czasów swego wileńskiego biskupstwa zamierzał nawet żydowską gazetę założyć celem popierania sprawy polskiej. Nawet obecnie niewiele zmienił swe poglądy.

Wstępne notowania giełdowe

19. 8. 1925 r. o godz. 17 przed połudn.

w Gdańsku:

100 złotych wypłata na Warszawę	90,60
100 złotych w notach	91,00
dolar	5,20

w Warszawie:

Dolar na złoty	5,75
----------------	------

Ks. Biskup Jaitrzykowski został przez ustępujące wojska rosyjskie siłą przewieziony do Rosji, gdzie osiadł w Mińsku. Tam zajmował się losem tysięcy wychodźców a zarazem opieką duchową wśród za siedziących Polaków. Zajmował się również bardzo gorliwie pracą społeczną przez organizowanie spółdzielni, szkół, gazet itd.

Ks. Arcybiskup Cieplak znany jest nam wszystkim jako wielki męczennik. Był to odważny kapłan, jeszcze za czasów carskich. Nie wiadomo jednak, czy znalazłby odpowiednie siły po tylu latach udręki dla sprawowania wysokiego urzędu?

Biskupem nowej diecezji pińskiej ma zostać ks. Biskup Łoziński. Był on za czasów bolszewickich Biskupem mińskim i nie opuszczał swych owieczek pomimo, że mu śmierć groziła. Pozostał na swym stanowisku tak samo, jak w Wilnie ks. Administrator Michałkiewicz. Odwagę swoją przypłacili obywateli ciężkim więzieniem, z którego tylko nadzwyczajna łaska Boża ich uwolniła. Jest on jednakowoż podobnie jak ks. Biskup Roop kieleckim politykiem. Próbował wprowadzać do kościoła kazania po białorusku i to nawet wtedy, kiedy to było zupełnie zbędne. Dla tego, o ile byłby znakomitym kandydatem na biskupstwo czysto polskie, o tyle mógłby bardzo zaszkodzić na Kresach Wschodnich.

Biskupem w Łucku ma zostać ks. Biskup-Sufragan łucki Godlewski. Kto go zna, ten go uważa za odpowiedniego kandydata.

Co mówią o naszym wojsku w związku z manewrami?

Korespondenci poszczególnych pism polskich mieli okazję rozmawiać z zagranicznymi generałami o zaletach żołnierza polskiego w związku z ostatnimi manewrami. Francuski generał Gourand powiada, że konnica manewrowała zupełnie dobrze, piechota wykazała w ataku wielkie wyszkolenie, wszędzie widział dzielność i dobre kierownictwo.

Rumuński generał Lupescu, szef sztabu nazywa manewry wymiennymi. Z armji polskiej jest dumny i jest z nią pewny skutecznej ochrony w razie potrzeby.

Japoński major Higochi powiada, że trudno mu zabierać głos, ponieważ jest dopiero miesiąc w Polsce. Nazwał jednak wynik prac oficerów i żołnierzy niezwykłym. Zaś udział aeroplanów i czołgów świadczy o doskonałości technicznej młodej armji polskiej. Wojsko przedstawiało się imponująco. Mogę tylko Polsce życzyć, ażeby cały naród odpowiadał pod względem doskonałości wojsku.

Finlandzki major Martola powiada, że manewry pouczyły go, że słabsza liczebnie armja może w stanie obrony utrzymać się aż do przeprowadzenia mobilizacji. Wszystko, co tu widział, było wspaniałe i zajmujące.

Czeski generał Syrovy oświadczył, że ogólne wrażenie armji polskiej było nadzwyczajne. Podziwiałem sprawność żołnierza polskiego, podziwiałem również lotnictwo. Równocześnie oświadczył, że nie wypowiada żadnych grzeczności. Wiedział, że polska armja jest znakomita, ale to co widział, przeszło jego oczekiwania.

Angielski generał Ironside chwalił przedewszystkiem polską konnicę. Mówił, że zna dobrze bolszewików, bo z nimi walczył, podniósł wszakże, że polska armja jest o całe niebo lepsza i sprawniejsza.

Jak wygląda żydowska współpraca z Polską?

Żydowska gazeta „Nasz Przegląd“ pisze, że przywódca poselskiego klubu żydowskiego p. Reich

złożył swój urząd i pojechał do Ameryki. Gazeta twierdzi, że wyjazd do Ameryki jest prosto ucieczką przed odpowiedzialnością za następstwa zawartej zgo dy Żydów z rządem polskim. Zespół żydowski w Polsce niewie do dnia dzisiejszego, jak ta zgoda Żydów z rządem polskim wygląda.

Tak pisze żydowska gazeta. To znaczy, że Żydzi nie pochwalają zgody swego koła poselskiego z rządem polskim. Naszem zdaniem wszelka ugoda ze Żydami pozostałaby i bez tego na papierze tylko.

Jakimi zaś obywatelami są Żydzi, tego świadectwem jest fakt, że prawie połowa Żydów z powiatu lubelskiego z rocznika 1904 nie stawiała się do wojska, a z reszty roczników stawilo się na 1170 Żydów tylko 2.

Są Niemcy i Niemcy.

Są tacy Niemcy, którzyby Polaków żywcem i w stanie pieczonym zjadali, jak się to wykazało z okazji wydania optantów niemieckich, ale są też sprawi dliwi, tylko że tych ostatnich jest mało. Jednym z tych ostatnich jest niejaki Józef Klicke, który rozpi sał się w berlińskim czasopiśmie „Glocke“ o Poznaniu. Nasamprzód opisuje trudności, z jakimi połączony jest przyjazd do Poznania, ale następnie pod nosi, że władze policyjne są uprzejmiejsze od dawnych pruskich. Przemianowanie placu Wilhelma na plac Wolności nazywa słusznym. Policjant polski jest uprzejmy. Skoro tylko zauważy, że cudzoziemiec nie włada wcale lub słabo językiem polskim, odpowiada chętnie w języku niemieckim. Ta sama grzeczność cechuje władze cłowe, kolejowe i sfery kupieckie. Stołowy w kawiarni poprostu wysłał się, by pojąć, w jakim języku polskim czy niemieckim pragnie gość niemiecki być obsłużony.

Jeszcze 6 lat temu były w Poznaniu szkoły wyłącznie niemieckie. Obecnie niezadługo będzie inaczej. Język niemiecki zniknie, bowiem władze i gazety słusznie i sprawiedliwie starają się o rozwój języka ojczystego.

Mimo to władze polskie nie lekceważą kultury niemieckiej. Dowodem tego jest założona przed dwu dziesiętu kilku laty wielka biblioteka przy ulicy Rycerskiej. Zwiedziłem — powiada p. Klicke — tę bibliotekę. Nic się tam nie zmieniło. Książki niemieckie jak były tak są i studenci gorliwie z nich korzystają, chociaż przybyło również sporo książek polskich.

A dalej powiada p. Klicke: „Herbem Polski jest Orzeł Biały. Widać go wszędzie, na stalowych hełmach żołnierzy, w urzędach, wita on podróżnego obok ciemnej twarzy Matki Boskiej Częstochowskiej w poczekalni dworca kolejowego.“

Nowi władcy Poznania mieli szczęście. Rząd pruski powoli spajał gmach do gmachu, tworzył trwałe dzieła kultury — gdy naraz z ciemnych chmur wojny wypłynęła nowa era i rzuciła cały wyzysk pruski wskrzeszonej Polsce, w sto lat po śmierci bohatera narodowego Kościuszki. W każdym urzędzie wisi jego portret obok portretu wielkiego wieszca, Henryka Sienkiewicza.

Prusy zrobiły wiele ze starego Poznania. Nie potrafił niestety zadomowić się w sercu Polaków. Ten błąd ułatwił duchowieństwu pracę. I dzisiaj Poznań jest pięknym miastem. Czysty, jak za najlepszych pruskich czasów.

Tak pisze o Poznaniu p. Klicke. Przynajmniej sprawiedliwie.

Wspaniałe czyn.

Wspominaliśmy już o tem, że hr. Potulicka zapisała na wieczystą fundację 24 tysiące morg katoli-

kiemu uniwersytetów w Lublinie, który dla braku materialnego poparcia nie byłby mógł długo powie kować. Uniwersytet to prywatny, do którego inno wierców, a więc i Żydów nie przyjmują. Dar p. Po tolickiej jest zatem świadectwem wspaniałego i naro dowego i obywatelskiego czynu. Dopomaga on do wychowania setek i tysięcy inteligencji na użytek narodu i na chwałę kultury polskiej i pozostanie w najwznie cniejszej ich pamięci.

Polska jest barierą przeciw bolszewikom.

Francuska gazeta „Temps“ domaga się konie cznie zabezpieczenia granic Polski, ponieważ inaczej Niemcy nie spoczną i będą się domagały naruszenia granic Pomorza bądź to w drodze dyplomatycznej, bądź też atakiem na Polskę. Los Polski nie jest obo jętny Europie, ponieważ Polska jest barierą przeciw bolszewizmowi, który zagraża światu. Polska okazuje w stosunku do Niemiec jak najlepszą wolę. Jedynie w sprawie granic nie pozwoli gadać ze sobą.

Kronika miejscowa.

Chojnice, dnia 21 sierpnia 1925 r.

Dzisiaj: Joanuy wdowy.
Słońca wschód 4.53 zachód 7.12
Księżycy wschód 6.37 zachód 8.14

Jutro: Symfonia z tow. mm.
Słońca wschód 4.55 zachód 7.10.
Księżycy wschód 7.45 zachód 8.36.

— **Nowa plaga podatkowa.** Piszą nam; Zdawało się, iż pod ciężarem podatków ściąganych iskrową szybkością przez Urzędy Skarbowe ulegniemy, gdyż jeszcze jednego podatku nie zapłacono, a już przynoszono prezentę na różne inne podatki. Ten polip podatkowy wdołał się ostatecznie również w mury tutejszej administracji miejskiej, gdzie rozpuścił swe korzenie na dobre. Bowiem nieskończona jest jeszcze sprawa ściągania podatku od używania dobra publicznego, o co jak wiadomo toczy się jeszcze spór i magistrat w pierwszej instancji przegrał, a już ura dzili nasi ojcowie miasta wynalazek w sposobie rzą dzenia cudzą kieszenią. Otóż roznosi się już po do mach nowe nakazy płatnicze na podatek „od mieszka nia“ we wysokości 6 proc. podstawowego komornego z czerwca 1914 roku, przeliczonego na stosunek złotego do marki niemieckiej 100=123. Kto zatem płacił w roku 1914 600 marek komornego ten ma obecnie za szczyt zapłacić podatek w wysokości 44.28 zł. Wprost niebywałe dotąd rzeczy. Za to, iż trzeba zapłacić za mieszkanie, trzeba jeszcze płać podatek. To samo pojęcie byłoby, gdyby za umiejętność chodzenia, mó wienia itp. pobierano sute podatki.

Jest ale rzeczą nierozumiałą godzić w istotne życiowe potrzeby człowieka. Doszlim do tego, iż za robki niezadługo nie sięgną na zaspokojenie żądań po datkowych Obywatel zarabiający przed wojną 150—170 marek miesięcznie to znaczy zarabiał pieniądze, za który można było pięć razy tyle kupić jak za dzisiejszą taką ilość złotych, nie myślał o płaceniu wszelkiego rodzaju podatków. Dziś osoba zarabiająca 150 złotych i to na lepszym stanowisku musi płać samemu magistratowi 70 złotych rocznie a więc sumę stojącą wprost w rażącym stosunku do zarobku. Bo wiem za te 150 złotych niemożliwym jest wyżyć, o czem chyba u góry się wiedzieć musi, a tu w dodatku żąda się podatków, które chcą z moralnego obowiązku zapłacić, iżebaby zarabiać conajmniej trzy razy tyle co obecnie. Nic też dziwnego, iż skutkiem tego ro-

Polecam
ubrańka włóczkowe
Bleyle

Juliusz Schreiber

Rynek 17.

CHOJNICE

Tel. 48.

we wszystkich
kolorach
każdej wielkości

Z wycierki Krajoznawczej Nauczycielstwa Pomorskiego.

(Lwów: Cmentarz Łyczakowski — obrona Lwowa).

Kto przyjeżdża do Lwowa, powinien koniecznie odwiedzić cmentarz Łyczakowski. Można powiedzieć że jest on historją miasta wykutą w kamieniu. Ty słące pomników i grobowców książąt, szlachty, bogatych kupców, zasłużonych Polaków i t. d. z wieków minio nych, z doby ostatniej snują się przed naszymi oczyma. Tu spoczywają np. Seweryn Goszczyński, Artur Grotger, Ordon, Gabriela Zapolska i Marja Konopnicka, u której grobu odmówiliśmy „Zdrowaś Marjo“. Z wojny światowej spoczywa tu 200 poległych obcych żołnierzy. Kierujemy swoje kroki do innej części cmentarza do obrońców Lwowa w roku 1918. Jest ich niewiele 4000. Czytamy napisy: Spoczywają tu dzieci szkolne we wieku od 12—14 lat, uczniowie szkół średnich, studenci, żołnierze polscy, francuscy i amerykańscy. Wszyscy polegli we walce o Lwów. Jest tu grób gen. Iwaszkiewicza, który zmarł naprawdę później we Warszawie. Ale ponieważ całą duszę wiał w obronę miasta, pragnął spoczywać wśród bohaterów lwowskich i jego życzenie spełniono. Miło i rzewnie jest patrzeć, jak lwowskie dzieci szkolne pielęgnują groby swych kolegów i utrzymują w porządku. Jest śliczna kapliczka wybudowana, w której raz w roku odbywa się żałobne

nabożeństwo dla poległych lwowskich bohaterów. Obok buduje się pomnik dla poległych żołnierzy ame rykańskich. (Hallerczyków). Chciałbym tu też parę słów napisać o owej walce. Jest wiadomem, że w Małopolsce Wschodniej mieszka pewien odsetek ludności ruskiej, którzy niesłusznie nazywają się Ukra ińcami. Narodu ukraińskiego nigdy nie było, bo Ukraina znaczy nic więcej, jak ziemia graniczna, która zawsze znajdowała się pod panowaniem polskim. Rozłam pomiędzy Polakami a Rusinami wywołali Austriacy w latach 1848—50. Gdy 1918 Austria i Moskwa rozpadły się, Rusini marzyli o utworzeniu własnego państwa ruskiego, które miało sięgnąć aż do Przemysła. W tym celu w pewnej nocy październi kowej 1918 Ukraińcy wkroczyli do Lwowa i zajęli wszystkie publiczne budynki. Pierwsza chwyciła za broń młodzież szkół powszechnych i wyższych. Po magali im obywatele. Walka uliczna trwała kilka naście dni, aż nieproszeni goście musieli nareszcie ustąpić. Ale walka w okolicy miasta trwała do wiosny następnego roku. Podczas procesji wielkanocnej 19 roku spadł w mieście ostatni strzał armatni nie przyjacielski. O ostatecznym zwycięstwie zdecydowało dopiero przybycie pułków wielkopolskich. Ciekawem jest jeszcze, że krzyżem wolności odznaczono nietylko ludzi, ale i domy, gdzie odbywały się najgorętsze walki.

Niema drugiego miasta polskiego, jak Lwów, gdzieby tak wyraźnie krzyżowały się dwie kultury, dwie

cywilizacje, dwa światy, wschód i zachód. Uwidocznia się to najwybitniej w sztuce, w obrzędach religijnych. We Lwowie są 3 katedry: łacińsko katolicka (u nas rzymsko katolicka), grecko katolicka pod wezwaniem św. Jura (u nas zwykle unicka) i ormiańsko katolicka (u nas mało znana). Wszystkie te obrzędy uznają Ojca św. w Rzymie za najwyższą Głowę Kościoła, ale obrząd grecko katol. i ormiańsko kat. mają znaczne odchylenie od naszego obrzędu łacińskiego. Byłem w niedzielę na sumie z uroczystą asystą w katedrze grecko kat. i następującego dnia w katedrze ormiańskiej. W kościołach grecko kat. niema organów. Oltarze są bardzo proste, właściwie tylko stoły bez nadbudówki, a to z tego powodu, że część ceremonij odprawia się za oltarzem, dla tego są stopnie na obu stronach. Cała sztuka i ozdoba mieszcza się dawniej na t. zw. Ikonostasie, to jest ściana drewniana, zastanająca oltarz zupełnie, tak że ludność nie widziała, co się przy oltarzu dzieje, tak jak to dzisiaj jeszcze jest w cerkwiach prawosławnych. Dziś zamiast Ikonostasu są tak zw. carskie wrota, to są kraty, które przed rozpo częciem mszy św. się otwierają. Krzyż św. robi się inaczej, szaty mszalne mają inny krój. Mszał pozostaje zawsze na lewej stronie oltarza, po mszy św. nie za biera się go do zakrystji, lecz zostawia się go na osobnym stoliku koło oltarza. Słowa konsekracji są głośno śpiewane, ale podniesienie następuje dopiero przed komunją wraz z błogosławieństwem kielichem.

Uczestnik.

braku drąży sruby podatkowej powstaje wśród ludności rozgorczenie i niezadowolone, gdyż chyba każdy człowiek ma prawo do życia, a nie aby mu się drogę do tego tamowało.

— Nowe połączenie z Tucholą. Pomiędzy Chojnicami a Tucholą i Bysławiem zaprowadzono ruch samochodowy. Połączenie jest codzienne i jednoznaczowe. Można wyjechać z Chojnic o 1/2 3 i stawa się na miejscu o 1/2 4 po południu, zaś z Tucholi wraca się w następnym dniu o 1/2 12 w południe. Samochód jest obszerny, może pomieścić do 25 osób. Jazda do Tucholi kosztuje 2 zł, zaś stamtąd do Bysławia 1 zł. Zaczął on kursować zeszłej niedzieli. Pierwszą wycieczkę urządziło nim z Tucholi do Chojnic tamtejsze Towarzystwo handlowców, które przyjechało tudąd dla zwiedzenia regat.

Jak się dowiadujemy omnibus stać będzie przy kościele ewangelickim.

— Pokaz i przetarg ogierów w Starogardzie. Jak nam donoszą z miejscowego Starostwa odbędzie się dnia 26 w Starogardzie o godz. 4 i pół po południu pokaz ogierów ze stadniny państwowej. Po pokazie nastąpi przetarg publiczny na 4 ogiery i wałacha. Powózki oczekiwać będą na dworcu kolejowym.

— Wycieczkę pieszo z Chojnic do Wiela urządziła V drużyna harcerska rzemieślnicza w ubiegłym święto i niedzielę. Wyruszone w piątek o godz. 7 po poł. z Chojnic a o godz. 10.15 wieczorem stanęła drużyna w Zabnie, gdzie jej udzielono noclegu i przyjęto gościnnie przez p. Różka. Wczesnym rankiem następnego dnia wyruszone w dalszą podróż do Brus i Wiela. Po zwiedzeniu kościoła i kalwarii drużynę przyjął gościnnie nauczyciel tamtejszy p. Głowczewski. Następnego dnia o godz. 12 w obiad wyruszone z Wiela do Czarska skąd już pociągiem wrócono do Chojnic. Zaznacza się, iż drużyna w pierwszej połowie lipca urządziła wycieczkę wędrowną przez kaszubską Szwarzycę do morza polskiego, zwiedzając Kościerzynę, Kartuzy, Gdynię, Hel i Puck.

— Ulgi podatkowe. Ministerstwo Skarbu zarządziło w drodze ulgi i zachęty do wcześniejszego wpłacenia zaległości podatkowych, aby podatnicy, którzy zapłacą przed 1 września br. zaległe podatki i należności stemplowe zostali zwolnieni od procentów karnych i kar za zwłokę i aby pobierano od nich tylko 1 proc. miesięcznie za zwłokę. Ulga powyższa nie będzie przysługiwała tym, którzy nie uiszcza zaległości do końca sierpnia br.

Pomorska Izba Skarbowa.

— Prace budowlane przy domu p. Grabosza przy ulicy Gdańskiej są znów podjęte. Dach, który do niedawna był goły, pokryty został całą dachówką. Obecnie zakłada się sufit i robi się wszelkie prace wewnętrzne. Spodziewać się można, iż dom ten do końca zostanie jeszcze w bież. roku.

— Też postęp kultury. Jak się dowiadujemy, wprowadza pewien osobnik nowy sposób wejścia do mieszkania. Naturalnie przychodzi na te pomysły, kiedy rzetelnie zaleje sobie czuprynę. Zjawiwszy się w stanie takim późną nocą przy drzwiach domu a są one zamknięte, to wysadza takowe przemocą i wchodzi do chałupy. Ten proces powrotu do domu odbył się już kilkakrotnie. Można sobie przedstawić, iż jest bardzo kosztowny. Przypuszczamy, iż ta choroba byłaby do wyleczenia, tylko zastosować odpowiednie lekarstwo. Jest to ale już rzeczą szlachetnej powoi.

— Konkurencja autobusowa. Niedawny jeszcze jest czas, kiedy odczuwano brak odpowiedniej komunikacji do odległych krańców naszego powiatu, no i wreszcie do miejsc wycieczkowych jak Charzykowa, Wolności itd. Podejmowany początkowo ruch autobusowy w te strony był bardzo nieregularny i niepewny. Wydział powiatowy nie długo utrzymywał ten ruch. Następnie objął takowy p. Lewandowski, który też po niedługim czasie zaprzestał kursu z niewiadomych wówczas przyczyn. Utrzymywał jednak ruch podmiejski do Charzykowa, do którego w krótkim czasie a szczególnie w porze letniej miał za mało środków komunikacji. Dowód tego, autobus p. Sirońskiego, który wprowadzony w ruch robił straszną konkurencję. Niestety jednak i to nie wystarczyło, gdyż ruch wzmógł się do tego stopnia, że pojawiony tu trzeci autobus miał duże zadanie w odwożeniu i przywożeniu gości charzykowskich. Ostatecznie wprowadzono w kurs i czwartą autobus p. Ostrowskiego, który w tygodniu kursuje na przestrzeni Chojnic — Lipienice, zaś w niedzielę i święta pomaga w odwożeniu gości charzykowskich. Zdawałoby się, że cztery takie autobusy nie będą mieć powodzenia, jednak jak widać mają wszystkie odpowiednie zatrudnienie. Można to było najlepiej zaobserwować w ostatnią niedzielę. Czem większa konkurencja tem większy rozwój, to stara zasada gospodarcza. Pieniądże leżą na ulicy, tylko trzeba je umieć podnieść. Nie każdy jednak się do tego nadaje, a specjalnie ci wszyscy, którzy w cichem zakątku oczekują zmiłowania Boskiego, zamiast wiać się rzetelnie do pracy, gdyż ta człowieka nie hańbi lecz wzbogaca. Obecnie już rozpoczął p. Stroiński ruch autobusowy między dworcem a miastem.

Kronika prowincjonalna.

Lichnowy. Wskutek tegorocznej dobrej pogody, która dopisała przez całe zniwa, pozwolili już w tuł. stronach do stodoł nieomal wszyscy gospodarze zboża ozime jako i jare. Gdy się przez tuł wioski przejeżdża, można widzieć licznie poustawiane stogi zboża, które świadczą o tegorocznych dobrych zbiorach. Miejmy

nadzieję, że w obecnym roku ożywi się ruch gospodarczy. Jeden i drugi może już pomyśleć o naprawie budynku i kupieniu narzędzi rolniczych, których już przez cały ciąg czasu nie było gospodarzom możliwym nabyć. W tutejszych stronach można liczyć mniej więcej 50 proc. żyta i pszenicy więcej aniżeli zeszłego roku. Zato jare zboża, owies itd. mniej się udały. Ogółem można powiedzieć, że mieliśmy jeden najlepszy rok z ostatnich 10 lat.

Swornegacie. Wójtostwo nasze Wielkie Chełmy składa się z następujących gmin: i to Swornegacie 1176 mieszk., Wielkie Chełmy 240, Małe Chełmy 550, Rolbik 171, Laska i Widno 239, Przymuszewo 200. Już od dłuższego czasu stara się gmina Swornegacie jako największa o siedzibę wójtostwa, które do tego czasu znajduje się poza obrębem wójtostwa w Brusach. Sejmik Powiatowy już przed dwoma laty powziął uchwałę zatwierdzając p. B. Gliszczyńskiego z Swornegacie na wójta. Lecz do tego czasu Wydział Powiatowy takowego nie zatwierdził z powodu, że takowy jest oberzysta. Wydział Powiatowy twierdzi, że w wójtostwie Chełmy nie ma człowieka, któryby powyższy urząd mógł objąć. Chyba to jest ironją. Ludność tutejsza w wszystkich sprawach złączonych z wójtostwem jest zmuszona odbyć uciążliwą drogę do Brus, która wynosi 16—22 klm., zwłaszcza wdowy i inwalidi oraz uboższe obywatelstwo z braku możności furmanki są najwięcej pokrzywdzeni, gdyż oni najczęściej muszą drogę tę pieszo odbywać. Możeby Sejmik Powiatowy zechciał dać Wydziałowi Powiatowemu do zrozumienia, że takie postępowanie z narodem jest zupełnie nie na miejscu.

Brusy. Otrzymujemy stamtąd skargi na obecny zarząd Banku Ludowego, że postępuje z dłużnikami nazbyt ostro, czego poprzedni zarząd nie robił. Pisma tego zamieścić nie możemy, bo to jest właściwie wewnętrzna sprawa banku.

Tuchola. W tuł. kościele parafjalnym dokonano niezwyklej ceremonii, której dotychczas chyba u nas nie widziano. Do kościoła przyszło troje dzieci, dwaj chłopcy i dziewczynka pewnej z Ameryki tu dotąd przybyłej i osiadłej rodziny, które przyjęły chrzest św. Oczywiście zbytecznym było dziećmi owe „nieść” do chrztu, bowiem chłopcy już chodzą do szkoły a dziewczynka również liczy 6 lat.

Tuchola. Na tutejszym dworcu kolejowym przytrzymało dziewczę, niejaką Chmarę z Lińska, pow. świeckiego, która swem zachowaniem się i niezwykłą objętością form, ściągęła na siebie podejrzenie. Okazało się, że miała ona suknie wypchane przemyconymi papierosami, które zamierzała odstawić do Kęsowa. Oczywiście papierosy obłożono aresztem i po stwierdzeniu tożsamości osobę zwolniono.

Bliznowo, powiat grud. W nocy z ubiegłej środy na czwartek dnia 13 bm. popełniono u rybaka Gustawa Mytznera kradzież ryb. Skradziono większą ilość węgorzy, raków i ryb. Jednakże nie cieszył się długo swym łupem, gdyż na widok zbliżającej się powózki dzierżawcy jeziora, porzucił swój łup i zaczął uciekać przez pola. Niestety mimo natychmiastowej pomocy żandarma nie udało się go pochwylić. Zginął w za roślach nad jeziorem.

Garczyn, pow. kościerski Święto sportowe w Garczynie. Dnia 9 sierpnia rb. to jest w niedzielę odbyło się „Święto sportowe”, w którym wzięły udział drużyna sportowa Stow. Młodz. Polskiej Stare-Polaszki i drużyna sportowa Stowarzystwie Młodzieży Wojackiej Garczyn.

Wynik zawodów jest następujący:

- 100 m. biegu 1 nagr.: Borkowski Klemens Garczyn, 2 nagr.: Pellowski Alfons Stare Polaszki, 3 nagr.: Brandt Maks St. Polaszki.
- Skok w wyż: 1 nagr.: Borkowski Klemens Garczyn 1,38 m., Briandt Maks St. Polaszki 1,38 m., 2 nagr.: Pellowski Alfons St. Polaszki 1,35 m., Wiczorek Antoni Garczyn 1,35 m.
- Rzut kulą 23 1/2 f. 1 nagr.: Borkowski Klemens Garczyn 7,45 m., 2 nagr.: Rekowski Józef Garczyn 6,81 m., 3 nagr.: Grandicki Brunon Garczyn 6,52 m.,
- Bieg 300 metrowy: 1 nagr.: Pellowski Alfons St. Polaszki, 2 nagr.: Borkowski Klemens Garczyn, 3 nagr.: Brandt Maks St. Polaszki.
- Rzut granatem ręcznym 1 nagr.: Borkowski Klemens Garczyn 46,22 m., 2 nagr.: Rekowski Józef 45,45 m., 3 nagrodę: Pellowski Alfons St. Polaszki 42,20 m.
- Skok w dal: 1 nagr.: Borkowski Klemens Garczyn 4,87 m., 2 nagr.: Pellowski Alfons Stare Polaszki 4,76 m., 3 nagr.: Gorceński Feliks Stare Polaszki 4,41 m.

Wynik 16: 24 na korzyść drużyny sportowej Stow. Młodz. Wojackiej w Garczynie.

Po zawodach udano się na salę p. Borkowskiego, gdzie zostały rozdane nagrody zawodnikom. Po rozdaniu nagród odbyła się zabawa taneczna.

Kurzelnik, pow. lubawski. (Utonął w beczce.) W tutejszym majątku dnia 7 bm. utonął w beczce z wodą 5-letni Jaś Olszewski. Dziecko pozostawione bez opieki wspięło się po obręczach na 1 metrową beczkę do połowy napełnioną wodą i straciwszy równowagę wpadło do beczki głową na dół.

Ostatnie wiadomości.

Zjazd ministrów spraw zagranicznych.

Według wiadomości warszawskich mają się w najbliższym czasie zjechać w Genewie ministrowie zagraniczni państw Francji, Angji, Czechosłowacji, Polski celem omawiania sprawy układu bezpieczeństwa. Do obrad tych w charakterze nieurzędowym ma zostać również zaproszony niemiecki minister spraw zagr. Stresemann.

Z powstania Druzów w Syrii.

Powstańcy syryjscy odstąpili od oblężenia cyta-deli francuskiej w miejscowości Sueda na skutek tego, że Francuzi zwolnili 7 pojmanych przywódców powstańców. Zamkniętej załodze francuskiej w sile 200 ludzi groziła zagłada.

Wybuch kotła na statku amerykańskim.

Na amerykańskim statku wycieczkowym „Mac-kinac”, na którym znajdowało się 677 wycieczkowiczów, nastąpił wybuch parowego kotła. 17 osób zostało śmiertelnie poparzonych od wydobywającej się pary. Ponieważ wypadek miał miejsce w pobliżu marynarskiego placu ćwiczeń, zdołano go przyciągnąć nad brzeg i wyratować walczących z falami pasażerów.

Wybuch kotła parowego nastąpił w chwili, gdy się znajdowało na nim 600 osób. 200 osób zostało ciężko poparzonych parą i gorącą wodą. Jest 27 zabitych, 75 zostało beznadziejnie pokaleczonych. Dalsze wieści mówią nawet o 50 zabitych.

Walka z komunistami.

W środę toczył się w Warszawie proces przeciw 3 komunistom Huebnerowi, Rutkowskiemu i Pniewskiemu, oskarżonym o poranienie i zabójstwo podczas ich pociągu na ulicach Warszawy w dniu 17 lipca br. Wszyscy trzej zostali swego czasu wymienieni rządowi sowieckim, którzy ich jednakowoż pod fałszywymi adresami przysłali z powrotem do Polski. Prezes ministrów Grabski otrzymał kilka depesz z pogroźkami z Niemiec i Francji na wypadek, gdyby oskarżeni zasądzeni zostali na śmierć.

Zamachy na bułgarskich mężów stanu.

W Paryżu dokonano zamachu na przewodniczącego i jego zastępcę parlamentu bułgarskiego w chwili, gdy obaj wychodzili wieczorem z gmachu paryskiej wystawy sztuk pięknych. Kulejew i Waszew, tak bowiem napaści się nazywają, zostali kijami pobici przez bandę 40 komunistów bułgarskich. Ranni zdołali w końcu uciec samochodem. W związku z napadem przyaresztowano dwóch komunistów, studentów bułgarskich, którzy niebawem staną przed sądem.

Konferencja państw bałtyckich.

Minister p. Skrzyński w najbliższych dniach wyjeżdża do Tallinu, by brać udział w zjeździe ministrów spraw zagr. państw bałtyckich.

Mordy w Rosji nie ustają.

W Orszy rozstrzelano 19 Polaków, w tem 12 włościan, 6 obywateli ziemskich i 1 księdza za rzekome szpiegostwo na rzecz Polski. Przed rozstrzelaniem powyrzynano ofiarom języki i połamano ręce i nogi. Dobytek zabrano a rodziny pomordowanych wysłano w głąb Rosji. W Mohylowie rozstrzelała czterydziestu 24 poborowych, którzy nie stawili się do wojska.

Trzęsienie ziemi.

Z Rzymu donoszą o silnem trzęsieniu ziemi, które odczuło na odległość 2500 km. Trzęsienie trwało 4 godziny z przerwami. Trzęsienie było bardzo gwałtowne.

Aresztowanie komunistów.

W Libawie przyaresztowano 22 komunistów, którzy przebywali w mieście za fałszywymi dowodami. **Matka rzuca do rzeki sześcioro dzieci a następnie popełnia samobójstwo.** Dzienniki donoszą z Liverpoolu, że pewna kobieta, oskarżona o kradzież, wrzuciła do rzeki 6 swych dzieci, a następnie popełniła samobójstwo. Troje dzieci uratowano.

Do

Bez
opłaty.

Urzedu pocztowego

w miejscu.

Do

Bez
opłaty.

Urzedu pocztowego

w miejscu.

